

I lovens kapitel 2 findes regler om gennemførelse af en *kortlægning* af råstofforekomster såvel i jorden som i havbunden med henblik på at tilvejebringe det fornødne kendskab til ressourceernes art, kvalitet, mængde og beliggenhed. Denne kortlægning skal danne grundlag for den i lovens § 5 foreslåede *råstofplanlægning* og for eventuelle regler om råstoffernes anvendelse.

Kortlægning og planlægning på landjorden påhviler amtsrådene (i hovedstadsområdet hovedstadsrådet), medens kortlægning og planlægning af havbundens forekomster påhviler miljøministeriet.

Kapitel 3 omhandler indvinding af *forekomster i jorden*. Kapitlet indeholder de procedureforskrifter, som amtsrådene i deres administration skal følge (§§ 7 og 8), vilkårene for tilladelser (§§ 9 og 10) samt klagebestemmelser (§§ 11 og 12).

De nærmere regler om råstofudvinding fra *søterritoriet* findes i kapitel 4. I §§ 17 og 18 åbnes mulighed for at tilladelser til indvinding fra søterritoriet gives som *eneretstilladelser*. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse eneretsbestemmelser skal dog fastsættes ved særlig lov.

I kapitel 5 findes de for indvindingen fra henholdsvis landjorden og havbunden fælles regler om tilsyn, tilbagekaldelse, indberetningspligt m. v.

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser findes i kapitel 6.

Loven træder i kraft den 1. juli 1978 med undtagelse af § 4 om råstofkortlægning, der træder i kraft den 1. juli 1977 og §§ 17 og 18, der træder i kraft ved særlig lov.

Ved lovens ikrafttræden ophæves den hidtidige råstoflov, lov nr. 285 af 7. juni 1972, lov om kystfredning, lov nr. 292 af 23. maj 1970 samt lov nr. 172 af 7. juni 1958 om brunkulslejer.

Om baggrunden for lovens fremsættelse oplyses i de ledsagende bemærkninger bl. a. følgende:

„I 1974 nedsatte fredningsstyrelsen en arbejdsgruppe med repræsentanter fra bl. a. de berørte erhverv, Danmarks Geologiske Undersøgelse og amtskommunerne, der fik til opgave at analysere de interesser og problemer, der knytter sig til råstofudnyttelsen. I ar-